

DZIK-I-0158-1-3/2014/WA

Warszawa, dnia 3 lipca 2014 r.

Pan
nadkom. Bartosz Furgała
Zastępca Dyrektora Gabinetu
Komendanta Głównego Policji
ul. Puławska 148/150
02-624 Warszawa

Szanowny Panie,

Nawiązując do dotychczasowych prac zleconych Departamentowi Zezwoleń i Koncesji MSW w związku z koniecznością dostosowania prawa krajowego do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażającego art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiającego zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz. U. UE L 94 z 30 marca 2012 r.), uprzejmie informuję, co następuje.

Departament Porządku Publicznego pismem DN-PP-0231-28/2014 z dnia 6 czerwca 2014 r. przekazał DZIK MSW do dalszego procedowania przygotowany przez Komendę Główną Policji projekt z dnia 4 czerwca 2014 r. ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji wraz z OSR.

Departament Zezwoleń i Koncesji MSW biorąc pod uwagę fakty mające wpływ na sposób procedowania ww. projektu ustawy w tym:

- 1) konieczność uwzględnienia rezultatu zaawansowanych prac nad III Transzą Deregulacji, tj.: projektu ustawy o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów (zawód rusznikarza),
- 2) potrzebę (zgodnie z wnioskiem CLKP) wprowadzenia do art. 4 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z późn. zm.), regulacji pozwalającej Komendantowi Głównemu Policji na dokonywanie oceny i kwalifikacji broni do poszczególnych jej rodzajów, określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy (w piśmie z dnia 30 czerwca 2014 r. nr DN-PP-0231-33/2014 skierowanym do Dyrektora Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji, w odniesieniu do zagadnienia nowelizacji ww. ustawy w przedmiotowej kwestii, Departament Porządku Publicznego wskazał Komendantowi Głównemu Policji jako organ właściwy),
- 3) uzyskania komplementarności zmian w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji ze zmianami ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o

przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017, z późn. zm.) w związku z przepisami dotyczącymi:

- zakończenia implementacji przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 179/5 z 8.7.2008);
- implementacji przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 zezwoleń na wywóz i środków dotyczących przywozu i tranzytu broni palnej;
- utworzenia i prowadzenie skomputeryzowanego, scentralizowanego lub zdecentralizowanego systemu rejestracji danych o broni palnej, przechowywanego przez okres nie krótszy niż 20 lat zapisane w systemie informacyjnym identyfikujące jednoznacznie daną broń palną i jej aktualnego posiadacza;

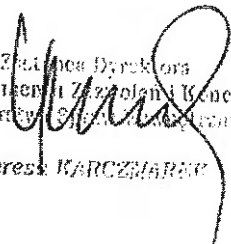
uważa, że zmiany ww. obu ustaw powinny zostać przeprowadzone jednocześnie jedną ustawą zmieniającą.

Oceniając stan opóźnienia w realizacji ww. implementacji zwracam się z następującą propozycją.

Uprzejmie proszę o zapoznanie i ewentualne uwagi do projektu zmian przepisów ww. ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej (...) opracowanym przez DZIK MSW we współpracy z Departamentem Bezpieczeństwa Gospodarczego w Ministerstwie Gospodarki oraz w związku komentarzami do projektu przygotowanego przez Komendę Główną Policji - projekt z dnia 4 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o broni i amunicji.

Zwracam się jednocześnie z propozycją o wyznaczenie przedstawicieli Komendy Głównej Policji do współpracy z DZIK MSW i Departamentem Bezpieczeństwa Gospodarczego w Ministerstwie Gospodarki, w celu zastosowania możliwie jak najszybszego trybu w trakcie opracowania jednolitego projektu zmian obu ww. ustaw.

Z poważaniem,

Zastępca Dyrektora
Departamentu i Zezwoleń i Koncesji
Ministerstwa Spraw Gospodarczych
Teresa KARCZMAREK

Załączniki: 2

Do wiadomości:

- 1) Pan Marcin Wereszczyński, Dyrektor Departamentu Prawnego MSW;
- 2) Pani Renata Czyżak, Zastępca Dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSW

Otrzymują:

1. Adresat.
2. Do wiadomości: w e-dok.
3. A/a

Projekt z dnia 4 czerwca 2014 r.

USTAWA
z dnia .....

o zmianie ustawy o broni i amunicji

Art. 1. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z 2013 r. poz. 829 oraz z 2014 r. poz. 295) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Broń palna podlega oznakowaniu zgodnie z przepisami o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.”;

Komentarz [wa1]: Definicja broni palnej w ustawie powinna być zdefiniowana wprost z rozporządzenia i jest wykazana Załączniku I rozporządzenia

2) w art. 13 po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1b w brzmieniu:

„1a. Nabywca broni palnej, która nie jest oznakowana, jest zobowiązany do:

- 1) przekazania jej uprawnionemu podmiotowi, o którym mowa w ust. 1b, w celu jej oznakowania, w terminie 5 dni od dnia jej nabycia;
- 2) przedstawienia do rejestracji oznakowanej broni palnej w terminie 5 dni od dnia jej odbioru od uprawnionego podmiotu, o którym mowa w ust. 1b;

1b. Podmiotem uprawnionym do oznakowania broni palnej jest przedsiębiorca posiadający koncesje na wytwarzanie broni danego rodzaju.”;

Komentarz [wa2]: „Zwyczaj” sprzedaż nieoznakowanej prawidłowo broni palnej uniemożliwia sprawne śledzenie historii broni. Przedsiębiorca oznakowujący broni nieoznakowaną bierze na siebie odpowiedzialność za jej sprawność i bezpieczeństwo używania z przepisów ustawy o wytwarzaniu i obrocie. Należy kierować się zasadą, że nie można nabyć nieoznakowanej broni palnej.

3) w art. 15 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) stanowiącym zagrożenie dla siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego, w szczególności:

- a) skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,
- b) skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za nieumyślne przestępstwo:
  - przeciwko życiu i zdrowiu,
  - przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo gdy sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia.”;

Komentarz [wa3]: Ten zapis sugeruje, że obowiązek przedstawienia broni palnej do rejestracji dotyczy wyłącznie nabywców broni nieoznakowanej, a powinien dotyczyć każdego nabywcy broni oznakowanej – tak zostało ustalone w Sprawozdaniu Zespołu powołanego do implementacji dyrektywy Rady 91/477/EWG.

Komentarz [wa4]: Dodanie: „w szczególności” sugeruje dowolność w wydawaniu pozwoleń. Przepis wymaga więc uściślenia, albo pominięcia „w szczególności”

4) art. 19 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Policja, a w przypadku żołnierzy zawodowych Żandarmeria Wojskowa, może za pokwitowaniem odebrać broń i amunicję oraz dokumenty potwierdzające legalność posiadania broni osobie posiadającej broń zgodnie z przepisami, przeciwko której toczy się postępowanie karne o przestępstwo określone w art. 15 ust. 1 pkt 6 do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania lub osobie, w stosunku do której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie objętej procedurą "Niebieskie Karty", o której mowa w przepisach dotyczących przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.”;

Komentarz [wa5]: „Istnienie podejrzenia” – zbyt ogólne. Proponuje się, np.: „stwierdzono przestępcze działanie sprawcy stosującego przemoc w rodzinie lub groźby użycia broni palnej”. Przepis powinien zawierać informacje na jaki okres czasu można odebrać broń i na jakich warunkach jest ona przechowywana przez Policję.

5) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dopuszcza się zbywanie broni lub amunicji do tej broni pomiędzy osobami posiadającymi pozwolenie na ten sam rodzaj broni. W przypadku broni palnej dopuszcza się zbywanie wyłącznie broni oznakowanej.”;

6) w art. 27 ust. 2 i 2a otrzymuje brzmienie:

„2. Komendant Główny Policji, z zastrzeżeniem ust. 3, prowadzi rejestr zawierający:

1) dane osobowe:

- a) osób posiadających pozwolenie na broń;
  - b) osób dopuszczonych do posiadania broni,
  - c) osób ubiegających się o pozwolenie na broń lub dopuszczenie do posiadania broni,
  - d) osób posiadających kartę rejestracyjną broni,
  - e) cudzoziemców, o których mowa w art. 39 ust. 1 i art. 40;
- 2) dane dotyczące podmiotów, o których mowa w art. 29 ust. 1;
  - 3) urzędowe informacje i opinie o tych osobach i podmiotach sporządzone w związku ze sprawami pozwoleń na broń;
  - 4) określenie liczby posiadanych przez te osoby lub podmioty egzemplarzy broni oraz jej rodzaju i cech identyfikacyjnych;
  - 5) informacje urzędowe o terminowych pozwoleniach na broń, o których mowa w art. 39 ust. 2 i art. 40;
  - 6) informacje, w tym dane osobowe, o wcześniejszych posiadaczach każdej jednostki broni palnej.

2a. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a – d oraz ust. 2 pkt 6 obejmują:

- a) imię i nazwisko,
- b) imię ojca i imię matki,
- c) miejsce i datę urodzenia,
- d) adres miejsca stałego pobytu,
- d) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL).”;

7) w art. 27 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. e obejmują:

- a) imię i nazwisko,
- b) miejsce i datę urodzenia,
- c) adres miejsca stałego pobytu,
- d) obywatelstwo,
- e) rodzaj i numer dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy.”;

8) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przywóz broni i amunicji z państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej przez obywateli polskich wymaga uprzedniego wydania zaświadczenia przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis ten ma zastosowanie do przywozu broni innej niż broń palna z państw członkowskich Unii Europejskiej.”;

9) w art. 38:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

Komentarz [wa6]: W tym wykazie zwraca uwagę brak Europejskiej karty broni palnej.

Komentarz [wa7]: Pojęcie nieokreślone jednoznacznie, wymaga sprecyzowania.

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wydania Europejskiej karty broni palnej, uprawniającej do wywozu broni palnej lub amunicji na terytorium:

- 1) państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 2) innych państw, niż państwa członkowskie Unii Europejskiej – odpowiadającej celom łowieckim lub sportowym.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku wywozu broni palnej lub amunicji na terytorium innego państwa, niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, należy przedstawić właściwym organom celnym, na ich żądanie, zaproszenie lub inne dokumenty potwierdzające planowany udział w polowaniu lub zawodach sportowych.”;

10) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Cudzoziemcy mogą nabywać i wywozić z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń, inną niż broń palna, którą zgodnie z przepisami ustawy mogą posiadać osoby fizyczne na podstawie pozwolenia na broń, jeżeli otrzymali:

- 1) zaświadczenie uprawniające do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni, innej niż broń palna,
- 2) zgodę na wywóz z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni, innej niż broń palna

- wydane na ich wniosek przez komendanta wojewódzkiego Policji, właściwego ze względu na miejsce nabycia broni.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się:

- 1) imię i nazwisko, obywatelstwo, adres zamieszkania wnioskodawcy oraz rodzaj i numer jego dokumentu tożsamości;
- 2) imię i nazwisko oraz adres lub nazwę, siedzibę i adres zbywcy broni, innej niż broń palna;
- 3) adres, pod który broń, inna niż broń palna, ma być dostarczona;
- 4) informacje umożliwiające identyfikację broni, innej niż broń palna, w szczególności rodzaj i typ broni, jej markę, kaliber, numer fabryczny;
- 5) wskazanie sposobu wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nabytej broni, innej niż broń palna, oraz wskazanie państw, przez których terytorium będzie przewożona;
- 6) planowaną datę zakupu i wywozu broni, innej niż broń palna, z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przybycia z bronią do miejsca przeznaczenia za granicą.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, cudzoziemiec dołącza upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni, innej niż broń palna, zalegalizowane przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub opatrzone poświadczeniem podpisu umieszczonego na dokumencie uprawnień osoby umieszczającej podpis oraz prawdziwości pieczęci lub stempla, którym opatrzony jest dokument (apostille), jeżeli upoważnienie wydane jest przez władze państwa będącego stroną Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r.

4. Zgoda na wywóz broni, innej niż broń palna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest ważna przez 2 dni od chwili ich nabycia.

5. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 4, broń, inną niż broń palna, składa się niezwłocznie do depozytu najbliższego komendanta wojewódzkiego Policji, który na podstawie dotychczasowej zgody na wywóz broni, o

Komentarz [wa8]: Pojęcie nieokreślone jednoznacznie.

Komentarz [wa9]: Określenie broni nie palnej powinno zawierać informacje
- producent
- nazwę
- rok produkcji
- model/typ
- numer seryjny/ fabryczny/
- dane określające każdą jednostkę broni pneumatycznej: producenta, markę, kaliber, nr seryjny.

której mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje kolejną zgodę na wywóz broni, z terminem ważności 2 dni.

6. Jeżeli cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia warunków określonych w ustawie - broń, inna niż broń palna - podlega zatrzymaniu przez właściwy organ Straży Granicznej lub organ celny i protokołarnemu przekazaniu organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce przekraczania granicy przez cudzoziemca.

7. Właściwy organ celny niezwłocznie zawiadamia komendanta wojewódzkiego Policji, o którym mowa w ust. 1, o fakcie wywozu do państwa trzeciego innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej przez cudzoziemca broni, innej niż broń palna, nabytej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8. Komendant wojewódzki Policji niezwłocznie zawiadamia Komendanta Głównego Policji o nabyciu broni, innej niż broń palna, przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, oraz przekazuje kopie dokumentów, o których mowa w ust. 1-3.

9. Komendant Główny Policji niezwłocznie zawiadamia właściwe władze państwa, które wydało cudzoziemcowi upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, oraz państwa, przez których terytorium będzie odbywać się przewóz broni lub amunicji, a w przypadku gdy takie władze nie zostały wskazane - konsulów tych państw, o nabyciu broni, innej niż broń palna, przez cudzoziemca i zamiarze jej wywozu.”;

Komentarz [wa10]: Warunek domyślny a może niespełniać, jeżeli:
1. brak zgody na wywóz,
2. cudzoziemiec dokonał zakupu później niż w przeciągu 2 dni. Proponuje się wymienić te przepisy.

Komentarz [wa11]: Zwykła amunicja do broni pneumatycznej nie jest reglamentowana. Proponuje się wykreślić „lub amunicji”.

11) po art. 43 dodaje się art. 43a – 43e w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. Cudzoziemcy będący obywatelami innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej mogą nabywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń palną lub amunicję na podstawie uprzedniej zgody przewozowej.”

2. Cudzoziemcy, o których mowa w ust. 1, mogą wywozić z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń palną lub amunicję na podstawie zgody przewozowej, poświadczonej przez właściwego ze względu na miejsce nabycia broni palnej lub amunicji komendanta wojewódzkiego Policji.

3. Zgoda przewozowa powinna zawierać w szczególności:

- 1) wskazanie państwa początkowego i docelowego transakcji;
- 2) nazwę lub imię i nazwisko zbywcy i nabywcy broni palnej lub amunicji;
- 3) siedzibę i adres lub miejsce zamieszkania i adres zbywcy i nabywcy broni palnej lub amunicji;
- 4) adres, na który broń palna lub amunicja ma być dostarczona;
- 5) dane techniczne pozwalające na jednoznaczną identyfikację broni palnej lub amunicji;
- 6) liczbę egzemplarzy broni palnej lub sztuk amunicji;
- 7) sposób przewozu broni palnej lub amunicji;
- 8) datę rozpoczęcia i przewidywaną datę zakończenia przewozu broni palnej lub amunicji;
- 9) wskazanie uprzedniej zgody przewozowej wydanej przez właściwe władze państwa docelowego transakcji.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgody przewozowej, uwzględniający w szczególności elementy umożliwiające jednoznaczną identyfikację broni palnej i stron transakcji oraz miejsca przeznaczone na dokonywanie wpisów poświadczających legalność transakcji.

5. Jeżeli cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1, nie posiada zgody przewozowej, broń palna lub amunicja podlega zatrzymaniu i protokołarnemu przekazaniu organowi Policji.

Komentarz [wa12]: Brak np. poświadczonej przez właściwy organ państwa nabywającego.

6. Komendant wojewódzki Policji niezwłocznie zawiadamia Komendanta Głównego Policji o nabyciu broni palnej lub amunicji przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, oraz przekazuje kopie dokumentów, o których mowa w ust. 1-2.

7. Komendant Główny Policji niezwłocznie, nie później niż w chwili przewozu broni palnej lub amunicji przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej, zawiadamia właściwe władze państwa, które poświadczyło uprzednią zgodę przewozową oraz państwa, przez których terytorium będzie odbywać się przewóz broni palnej lub amunicji, o nabyciu broni lub amunicji przez cudzoziemca.

Art. 43b. 1. Cudzoziemcy mogą nabywać broń palną lub amunicję w celu wywiezienia ich z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poza obszar celny Unii Europejskiej na podstawie upoważnienia władz państwa odbiorcy do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni palnej lub sztuk amunicji, zalegalizowane przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub opatrzone poświadczeniem podpisu umieszczonego na dokumencie uprawnień osoby umieszczającej podpis oraz prawdziwości pieczęci lub stempla, którym opatrzony jest dokument (apostille), jeżeli upoważnienie wydane jest przez władze państwa będącego stroną Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r.

Komentarz [wa13]: „zalegalizowanego”

2. Cudzoziemcy mogą wywozić z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poza obszar celny Unii Europejskiej broń palną lub amunicję na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażającego art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiającego zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz. U. UE L 94 z 30 marca 2012 r.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 258/2012 – wydanego przez:

- 1) Komendanta Głównego Policji – o ile sprzedawcą jest osoba fizyczna lub podmiot, o którym mowa w art. 29 ust. 1;
  - 2) ministra właściwego do spraw gospodarki - o ile sprzedawcą jest przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie obrotu bronią lub amunicją.
3. Osoba fizyczna lub podmiot, o którym mowa w art. 29 ust. 1, posiadający pozwolenie na broń zamierzający sprzedać broń palną lub amunicję cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, zwany dalej „eksporterem”, występuje do Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1. Do przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie obrotu bronią lub amunicją mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, powinien w szczególności zawierać:
- 1) oznaczenie eksportera, w tym numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub REGON, adres, oraz dane kontaktowe (telefon, email);
  - 2) określenie rodzaju zezwolenia na wywóz określony w art. 2 punkt 14 rozporządzenia nr 258/2012, o które występuje eksporter;
  - 3) oznaczenie odbiorcy, w tym jego nazwy, adresy, dane kontaktowe (telefon, email) oraz numer EORI jeśli został nadany;

Komentarz [wa14]: „w ust. 1”

- 4) określenie państwa wywozu;
- 5) określenie państwa przywozu;
- 6) oznaczenie odbiorców końcowych, jeśli są inni niż w pkt 5, w tym jego nazwy, adresy, dane kontaktowe (telefon, email) oraz numer EORI jeśli został nadany;
- 7) określenie państw tranzytu;
- 8) określenie państwa członkowskiego planowanego zgłoszenia do procedury wywozu;
- 9) określenie danych pozwalających na jednoznaczną identyfikację broni palnej lub amunicji;
- 10) oznaczenie waluty i wartość transakcji;
- 11) liczbę egzemplarzy broni palnej lub sztuk amunicji;
- 12) Kod Systemu Zharmonizowanego lub Nomenklatury scalonej określony w załączniku nr I do rozporządzenia Rady EWG Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z dnia 7 września 1987 r., str. 1 i n.), jeśli dotyczy;
- 13) określenie zastosowania końcowego;
- 14) data zawarcia transakcji, jeśli dotyczy.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, eksporter dołącza dokument potwierdzający że państwo trzecie tranzytu nie ma zastrzeżeń do tranzytu oraz kopię upoważnienia władz państwa odbiorcy do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni palnej lub sztuk amunicji - zalegalizowanych przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub opatrzonych poświadczeniem podpisu umieszczonego na dokumencie uprawnień osoby umieszczającej podpis oraz prawdziwości pieczęci lub stempla, którym opatrzony jest dokument (apostille), jeżeli upoważnienie wydane jest przez władze państwa będącego stroną Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r.

6. Komendant Główny Policji przed wydaniem zezwolenia, o którym mowa w ust. 2:

- 1) podejmuje czynności, o których mowa w art. 7 rozporządzenia nr 258/2012;
- 2) występuje do ministrów właściwych do spraw wewnętrznych, spraw zagranicznych, finansów publicznych, gospodarki oraz do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu, zwanych dalej „organami opiniującymi”, o zajęcie stanowiska co do istnienia przeciwwskazań do wydania takiego zezwolenia.

7. Stanowisko, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, organy opiniujące przekazują Komendantowi Głównemu Policji w formie pisemnej lub za pośrednictwem systemu elektronicznego pozwalającego na identyfikację osoby upoważnionej do wydania takiego stanowiska, w terminie 21 dni od dnia wpływu wystąpienia.

8. Komendant Główny Policji odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wydania zezwolenia w przypadku, gdy zachodzą przesłanki wskazane w art. 10 lub art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 258/2012.

9. Jeżeli cudzoziemiec nie posiada zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, broń palna lub amunicja podlega zatrzymaniu przez właściwy organ Straży Granicznej lub organ celny i protokołarnemu przekazaniu organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce przekraczania granicy przez cudzoziemca.

10. Właściwy organ celny niezwłocznie zawiadamia Komendanta Głównego Policji o fakcie wywozu do państwa trzeciego innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, broni palnej lub amunicji nabytej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Komentarz [wa15]: Proponuje się wykreślić, bo informacje o eksporterze (osobie fizycznej) są w posiadaniu Policji.

11. Komendant Główny Policji niezwłocznie zawiadamia właściwe władze państwa, które wydało cudzoziemcowi upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, oraz państwa, przez których terytorium będzie odbywać się przewóz broni lub amunicji, a w przypadku gdy takie władze nie zostały wskazane - konsulów tych państw, o nabyciu broni palnej lub amunicji przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, i zamiarze jej wywozu.

Art. 43c. Do obywateli polskich mających miejsce stałego pobytu za granicą Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się odpowiednio art. 43 – art. 43b.

Art. 43d. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób zawiadamiania przez Komendanta Głównego Policji właściwych władz innych państw o nabyciu broni lub amunicji i ich przywozie na terytorium tych państw oraz przewozie broni lub amunicji przez ich terytorium, uwzględniając konieczność zapewnienia nadzoru nad transakcjami dotyczącymi broni lub amunicji.

Art. 43e. 1. Komendant wojewódzki Policji odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej jeżeli zachodzą okoliczności uzasadniające cofnięcie pozwolenia na broń lub osoba zamierza zakupić broń, która nie może zostać zarejestrowana w celu, w którym wydano pozwolenie.

2. Organem odwoławczym od decyzji komendanta wojewódzkiego Policji jest Komendant Główny Policji.

3. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą do przemieszczania broni między obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 5a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, z wyłączeniem art. 35e, art. 35g, art. 35h, art. 35i ust. 2, art. 35j, art. 35l oraz art. 35m.”;

12) art. 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia posiada broń, inną niż broń palna, lub bez wymaganej rejestracji posiada broń pneumatyczną albo miotacz gazu obezwładniającego, narzędzie albo urządzenie, którego używanie może zagrażać życiu lub zdrowiu, podlega karze aresztu albo grzywny.”

13) w art. 51w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) wywozi za granicę do państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, broń lub amunicję bez zgody właściwego organu Policji albo Europejskiej karty broni palnej lub zaświadczenia zastępującego pozwolenie na broń i uprawniającego do wywozu broni;”;

b) pkt 5d otrzymuje brzmienie:

„5d) wywozi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej broń lub amunicję nie posiadając Europejskiej karty broni palnej lub zgody właściwego organu Policji;”;

Komentarz [wa16]: niesprecyzowano o jakie państwa chodzi

Komentarz [wa17]: „broni palnej, jej części i istotnych komponentów”

Komentarz [wa18]: „wywozie do”

Komentarz [wa19]: „terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”

Komentarz [wa20]: Zamiast rozporządzenia łatwiej byłoby przytoczyć lub dopasować odpowiednie przepisy rozporządzenia

c) po pkt 14 dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu:

„15) sprzedaje nieoznakowaną broń palną;

16) sprzedaje broń palną lub amunicję do państwa trzeciego, bez uprzedniego uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 43b ust. 2.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Zmiana ustawy o broni i amunicji wynika z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażającego art. 10 Protokołu NZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej oraz ustanawiającej zezwolenie na wywóz oraz środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części, komponentów oraz amunicji.

W celu zapobieżenia nielegalnemu obrotowi bronią palną oraz istotnymi częściami broni (które zgodnie z ustawą są bronią) powinny one być łatwe do identyfikacji, zatem oznakowane.

Obowiązująca ustawa o broni i amunicji nie zawiera żadnych regulacji, z których wynikałby obowiązek znakowania broni palnej ani obowiązek przedstawiania do rejestracji broni oznakowanej. Z tego względu należy wprowadzić przepis (proponowany art. 5a) nakładający obowiązek znakowania broni palnej i jej istotnych części w sposób określony w ustawie o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Przepisy ustawy muszą ponadto zostać uzupełnione o obowiązek przedstawiania do rejestracji broni palnej oznakowanej oraz wskazanie podmiotów uprawnionych do dokonywania znakowania. Ponadto ustawa obliuguje osobę posiadającą pozwolenie na broń, która dokonała zakupu broni, do zarejestrowania jej w terminie 5 dni od daty zakupu. Termin ten może być niemożliwy do dochowania przez osoby, które będą musiały dopełnić obowiązku oznakowania broni. Dla tych osób został wprowadzony 5 dniowy termin do przekazania broni do oznakowania liczony od dnia nabycia broni oraz kolejny termin 5 dniowy do przedstawienia oznakowanej broni do rejestracji liczony od daty jej odebrania od podmiotu, który dokonał znakowania.

Zmiana art. 15 ust. 1 pkt 6 ma na celu otwarcie katalogu osób, którym nie może być wydane pozwolenie na broń. Należy bowiem zauważyć, iż nie tylko osoby skazane za pewne rodzaje przestępstw stwarzają zagrożenie dla siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego.

Nowelizacja zakłada możliwość przejęcia do depozytu broni osoby w stosunku do której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie objętej procedurą "Niebieskie Karty", o której mowa w przepisach dotyczących przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, a także odstępuje od ograniczenia do trzech lat czasu przechowywania tej broni w przypadku toczącego się postępowania.

Zmiana brzmienia art. 21 ust. 1 polega na doprecyzowaniu, że zbywanie broni palnej pomiędzy osobami posiadającymi pozwolenie na ten sam rodzaj broni jest możliwe tylko w przypadku gdy jest ona oznakowana.

Zmiana brzmienia art. 27 ust. 2 i 2a ustawy oraz dodanie ust. 2b podyktowana jest zasadnością ujęcia w jednej jednostce redakcyjnej zagadnień związanych z rejestrem prowadzonym przez Komendanta Głównego Policji. Dotychczas zagadnienia te były uregulowane oprócz art. 27 także w art. 43 ust. 13. Nowe brzmienie tego przepisu ma na celu zapewnienie większej przejrzystości i uporządkowanie danych gromadzonych w rejestrze.

Zmiana brzmienia art. 37 ust. 1 ma na celu uregulowanie przywozu przez obywateli polskich broni innej niż broń palna z państw członkowskich UE.

Brak zaświadczenia wydanego przez konsula RP w takim przypadku, stanowi wykroczenie, o którym mowa w art. 51 ust. 5c ustawy, brak było natomiast przepisu materialnego obligującego obywateli polskich do uzyskania tego dokumentu.

Zmiana brzmienia art. 38 ust. 2 polega na wskazaniu, że Europejska karta broni palnej stanowiąca dotychczas dokument upoważniający do wywozu broni palnej do państw członkowskich Unii Europejskiej, będzie uprawniała również do wywozu na terytorium innych niż państwa członkowskie, broni palnej odpowiadającej celom łowieckim lub sportowym. Jednocześnie przepis ten nakłada na myśliwych i sportowców obowiązek okazania właściwemu organowi celnemu zaproszenia lub innego dokumentu potwierdzającego planowany udział w polowaniu lub zawodach sportowych.

Zmiana brzmienia art. 43 i dodanie kolejnych art. 43 a - 43 b ma na celu określenie precyzyjnych zasad nabywania broni palnej i amunicji do niej oraz broni innej niż palna przez cudzoziemców oraz wskazanie dokumentów uprawniających do wywozu tej broni. Określono również sposób uzyskiwania zezwolenia, o którym mowa w rozporządzeniu 258 oraz organ właściwy do wydania tego zezwolenia. Określono sposób zasięgania przez Komendanta Głównego Policji opinii od właściwych organów w sprawie wydawania zezwolenia. Ponadto wskazano przypadki odmowy wydania zezwolenia i formę w jakiej powinno to nastąpić.

Projektowany art. 43 d stanowi delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia w sprawie określenia sposobu zawiadamiania przez Komendanta Głównego Policji właściwych władz innych państw o nabyciu broni lub amunicji oraz ich przywozie na terytorium tych państw oraz przewozie przez ich terytorium.

Projektowany art. 43e ust. 1 ustanowi naprawienie dotychczasowego nieprawidłowego zapisu w art. 43a ust. 1. Przepis ten obliuguje komendanta wojewódzkiego Policji do odmowy poświadczenia zgody przewozowej i uprzedniej zgody przewozowej w okolicznościach uzasadniających cofnięcie pozwolenia na broń. Zapis ten w odniesieniu do zgody przewozowej poświadczanej w związku z zakupem broni przez cudzoziemca jest nieuzasadniony, gdyż nawet osoba, której cofnięto pozwolenie na broń jest uprawniona do jej zbycia. Z tego względu ograniczono się w proponowanym brzmieniu przepisu do wskazania odmowy poświadczenia wyłącznie uprzedniej zgody przewozowej. Jednocześnie rozszerzono przesłanki odmowy poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej o sytuację, kiedy osoba zamierza zakupić broń, która nie może zostać zarejestrowana w celu, w którym wydano pozwolenie.

Uzupełnione zostały wykroczenia dotyczące wywozu broni lub amunicji z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymaganych dokumentów o przypadek braku Europejskiej karty broni palnej.

Ponadto, rozszerzono katalog wykroczeń o wykroczenia polegające na: posiadaniu bez wymaganego pozwolenia broni innej niż palna i sprzedaży nieoznakowanej broni palnej, co ma na celu zapobieżenie transakcjom z bronią nieoznakowaną, a przede wszystkim sprzedaży za granicę broni nieoznakowanej.